R 4255 (page 298)

சவுல் மற்றும் தாவீது பற்றின ஒரு பார்வை

SAUL AND DAVID IN REVIEW

2 சாமுயேல் 5:12

"கர்த்தர் தன்னை இஸ்ரயேலின்மேல் இராஜாவாகத் திடப்படுத்தி, தம்முடைய ஜனமாகிய இஸ்ரயேலினிமித்தம் தன்னுடைய இராஜ்யத்தை உயர்த்தினார் என்று தாவீது கண்டறிந்தார்."
- 2 சாமுயேல் 5:12

நாம் பார்க்கப்போகின்ற இந்த இரண்டு மனுஷரில், சவுல் நிச்சயமாகவே தன்னுடைய ஜீவியத்தின் துவக்கத்தில் மிகவும் அனுகூலமான வாய்ப்புகளைப் பெற்றவராக இருந்திருக்கின்றார். மாம்சத்தில் இவர் இராஜா எனும் ஸ்தானத்திற்கு விசேஷித்த விதத்தில் மிகவும் பொருத்தமானவராகத் தோன்றினபடியால், இவர் ஜனங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டபோது, ஜனங்கள் இவரது இந்த இயற்கையான அம்சங்களை அடையாளம் கண்டுகொண்டு, எவ்வித தயக்கமும் காண்பிக்காமல், இவரை ஏற்றுக்கொண்டனர். கொஞ்ச காலங்கள் இவர் தாழ்மையுடன் நடந்துகொண்டு, கர்த்தருடைய சித்தத்தைச் செய்வதற்குக் கவனமாய் நாடினார்; எனினும் இவர் தன்னை முழுவதுமாய் அர்ப்பணிக்காத காரணத்தினால், இவர் சீக்கிரத்தில் தன் சொந்தச் சித்தத்தினை, கர்த்தருடைய சித்தமெனக் குழப்பிக்கொண்டார். இதன் விளைவு கீழ்ப்படியாமையும், தோல்வியும், கலக்கமடைந்த மனமுமாகும்; பித்துபிடிக்கும் நிலை வருமளவுக்கு மனமானது தாறுமாறாய் போய்க்கொண்டிருந்தது; இறுதியில் அவமானமான ஒரு மரணமும் வந்தது. சவுலின் குணத்தில் காணப்பட்ட குறைவானது, கர்த்தருக்கு முழுமையாய் அர்ப்பணிப்பதில் இவருக்கு இருந்த குறைவாகவும், இவர் தன் சொந்தச் சித்தத்தைக் கொஞ்சம் தக்கவைத்துக்கொண்ட காரியமாகவும் காணப்பட்டது. இதுவே பிரச்சனையாகக் காணப்பட்டது. இதைப்போன்ற பிரச்சனையே, தங்கள் அழைப்பையும், தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்தத் தவறிப்போகின்றவர்கள் அனைவருக்கும் காணப்படுகின்றது. இத்தகையவர்கள் இரண்டாம் மரணத்திற்குள் போகிறதாக இருப்பினும் அல்லது திரள்கூட்ட நிலைக்குள் போகிறதாக இருப்பினும், இவர்களது வீழ்ச்சிக்கான "அந்தத் தவறுகள்," ஜீவியத்தின் எல்லாக் காரியங்களிலும் கர்த்தருக்கு முழுமையாய் அர்ப்பணிக்கத் தவறியதில் காணப்படுகின்றது; இன்னுமாக ஜீவியத்தின் எல்லாக் காரியங்களிலும் அவரது வழிகாட்டுதல்களையும், வழிநடத்துதல்களையும் விசுவாசத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளத் தவறியதில் காணப்படுகின்றது; இன்னுமாக அவர் சித்தத்தைச் செய்ய நாடி, சுயத்தைப் புறக்கணிக்க, அழித்துப்போட நாடுவதற்கு தவறியதில் காணப்படுகின்றது.

தாவீதின் குணங்களானது, சவுலிடமிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டு காணப்பட்டது. தனது வாழ்க்கை பயணத்தினுடைய துவக்கத்தில் அதிகம் அனுகூலமான சூழ்நிலைகளைப் பெற்றிராதவரும், உயரமான தோற்றம் கொண்டிராதவரும், அஞ்சுகிற தோற்றம் கொண்டிராதவரும், அதிக வசதியில்லாத குடும்பத்திலிருந்து வந்தவரும், பிறப்பிலிருந்தே மகா திறமைகளைப் பெற்றிராதவருமான தாவீதின் வாழ்க்கையும், இதன் விளைவுகளும், சவுலிடமிருந்து மிகவும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. வெற்றிகளும், தோல்விகளும் உள்ள தாவீதின் வாழ்க்கையினை நாம் எங்குப் பார்த்தாலும், அங்கு அவர் தைரியத்தையும், உறுதியினையும் சரியானமுறையில் செயல்படுத்தியிருப்பதைக் காணலாம். இவர் காட்டு விலங்குகளை வேட்டையாடும் வேடனல்ல, மாறாக மந்தையைக்

காக்கும்பொருட்டு சிங்கத்தையும், கரடியையும் கொன்றுபோட்டார் என்று பார்க்கின்றோம். இவர் குத்துச்சண்டை வீரனோ அல்லது வாள்போர் வீரனோ அல்ல; எனினும் சந்தர்ப்பம் வந்தபோதோ இவர் தன் ஜனங்களைக் காப்பதற்கென்று, ஜீவனைப் பணையம் வைக்கத் துணிந்தார் என்று பார்க்கின்றோம். இராஜாவாகும்படிக்கு அபிஷேகிக்கப்பட்டபோது, தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கனத்தினை இவர் உயர்வாய் மதித்திருந்தபோதிலும், இவர் அதைத் தன்னடக்கத்துடன் வைத்துக்கொண்டார் - ஒருபோதும் அதைக்குறித்துத் தற்பெருமையடித்துக்கொள்ளவில்லை; மேலும் தெய்வீக ஏற்பாட்டை துரிதப்படுத்துவதற்காக ஒருபோதும் முன்யோசனையின்றி முயற்சிக்கவுமில்லை என்று பார்க்கின்றோம். இவர் இராஜாவின் எதிர்ப்பினைப் பொறுமையோடு சகித்தார்; அதே சமயம் இராஜாவின் குடும்ப அங்கத்தினர்களை மிகுந்த மரியாதையுடன் நடத்தினார் என்று பார்க்கின்றோம்; இறுதியாகத் தன்னைத் தேசத்தின்மீது இராஜாவாகத் திணித்து, தன்னை ஏற்றுக் கொள்ளும்படிக்கு ஜனங்களைக் கட்டாயப்படுத்துவதற்குப்பதிலாக, இவர் தொடர்ந்து கர்த்தருடைய வேளைக்காகப் பொறுமையோடு காத்திருந்தார் என்று பார்க்கின்றோம். மாமனிதர்கள் மற்றும் நீதிமான்களின் ஜீவியங்களைப் படித்துப்பார்ப்பதால் வரும் விளைவுகளில் ஒன்று, அவர்கள் எந்த விதத்தில் உலகத்தை மேம்படுத்த முடிந்தவர்களானார்கள் என்பதைப் பார்த்து அறிந்துகொள்வதேயாகும்.

“மாமனிதர்களின் வாழ்வு எங்களுக்கு நினைவுபடுத்துவதெல்லாம்,
நாமும் நம் வாழ்வுதனை உன்னதமான ஒன்றாய் ஆக்கிடலாம் என்றே;
நாமும் வாழ்க்கை ஓட்டம்தனை நிறைவுசெய்கையில்,
விட்டுச்சென்றிடலாமே நம் அடிச்சுவடுகளை காலம் எனும் மணல் மீதினிலே!”

உலகில் உயர்வான நிலைக்கு உயர்ந்தவர்களில் அநேகர், நாம் காணத்தக்க அடிச்சுவடுகள் எதையும் விட்டுச்சென்றதில்லை; ஆனால், மகாபெரும் உதாரணமாய் இருந்தவர்களைக் கர்த்தர் நமக்கு முன்வைக்கையில், நமக்கு அடிச்சுவடுகளைச் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றார்; மேலும் எப்படிச் சில அடிச்சுவடுகள் மேல்நோக்கிச் சென்றுள்ளன என்றும், எப்படிச் சில அடிச்சுவடுகள் கீழ்நோக்கிச் சென்றுள்ளன என்றும் காண்பித்துத் தருகின்றார். சவுல் கீழ்நோக்கிச் சென்றவராகவும், தாவீது மேல்நோக்கிச் சென்றவராகவும் காணப்படுகின்றனர். ஓர் அடிச்சுவட்டை நாம் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும், இன்னுமாக மற்ற அடிச்சுவட்டினால் நாம் நன்மை அடையலாம் எனும் அளவுக்கு, இந்த அடிச்சுவடுகள் எவ்வளவு வேறுபடுகின்றது என்பது நம் அனைவராலும் கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே முக்கியமான காரியமாய்க் காணப்படுகின்றது. தாவீதின் வெற்றிக்கான இரகசியம், இவர் தனது நோக்கத்தின் விஷயத்தில் உறுதியாகக் காணப்பட்டார் என்பது மாத்திரமல்லாமல், இவரது நோக்கம் தெய்வீகச் சித்தத்திற்கு முழுவதும் இசைவான நிலையில் காணப்படத்தக்கதாகப் பார்த்துக்கொள்ளப்பட்டது என்பதுமாகும். சிங்கம் மற்றும் கரடியுடன் போராடிய சம்பவத்தை இராஜாவாகிய சவுலிடம் கூறும்போதும்கூட, அவைகளைத் தன் கைக்கு ஒப்புக்கொடுத்தவர் தேவன் என்று கூறி, தாவீது தேவனுக்கே மகிமையைச் சாற்றினார். இப்படியாகவே இவரது வாழ்க்கை முழுவதும், தனது வெற்றிகளின் விஷயங்களில் தேவனுக்கு மகிமையைச் செலுத்துவதற்குரிய இவரது விருப்பத்தினை நாம் கவனிக்கின்றோம்; மேலும் தன் ஜீவியத்தில் எங்கெல்லாம் தோல்விகள் வந்ததோ, அவைகள் தன் சொந்தப் பெலவீனத்தின் காரணமாக வந்தவைகள் என்று உணர்ந்து கொள்வதற்குரிய இவரது விருப்பத்தினை நாம் கவனிக்கின்றோம்; அல்லது மாறுவேடத்தில் வந்த தெய்வீக ஆசீர்வாதங்கள் என்று உணர்ந்துகொள்வதற்குரிய இவரது விருப்பத்தினையும் நாம் கவனிக்கின்றோம். இப்படியாக “உன் வழிகளிலெல்லாம் அவரை நினைத்துக்கொள்; அவர் உன் இருதயத்தின் வேண்டுதல்களை உனக்கு அருள்செய்வார்”

எனும் பரிசுத்த வார்த்தைகளுக்குரிய உதாரணத்தினைத் தாவீதின் முழு வாழ்க்கையிலும் நாம் பார்க்கின்றோம். (நீதிமொழிகள் 3:6; சங்கீதம் 37:4)

உயர் இலட்சியங்களின் முக்கியத்துவம்

நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தையும், பெயர்ச்சபையையும் நாம் பார்க்கையில், பெரும்பான்மையான மனுக்குலத்தார் எவ்விதமான இலட்சியங்களும், எவ்விதமான குறிக்கோள்களும் இல்லாமல் காணப்படுவதைக் காண்கின்றோம். அந்தோ பரிதாபம்! இவர்கள் எவ்விதமான இலக்கையும் பெற்றிருக்கவில்லை என்றால், இவர்களால் எப்படிச் சந்தோஷமாயிருக்க முடியும் அல்லது [R4255 : page 299] ஏதேனும் உயர்ந்த இலக்கை அடைய முடியும்? மீண்டும் நாம் ஜனங்களைக் கவனிக்கையில், இலட்சியங்களைப் பெற்றிராதவர்களைவிட இழிவான மற்றும் அவமானத்திற்குரிய இலட்சியங்களைச் சிலர் பெற்றிருப்பதே மோசமான காரியமாகக் காணப்படுகின்றது. பரிதாபத்திற்குரிய சிருஷ்டிகள்! விழுந்துபோன சந்ததியில் கொஞ்சமே சீர்கெட்டும், அதிக அனுகூலங்களைப்பெற்றும் காணப்படும் வேறு சிலருடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கையில், பாவத்தில் பிறந்து, துர்க்குணத்தில் உருவாகி, சாதகமற்ற சூழ்நிலைகளில் அநேகமாக வளர்க்கப்பட்டுள்ள சிலர் மிகவும் குறைவுப்பட்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். மீண்டும் ஜனங்களைப் பார்க்கும்போது, சிறந்த உலகப்பிரகாரமான இலட்சியங்களை உடையவர்களாகவும், இன்னுமாக ஆஸ்தியையும், செல்வாக்கையும், வல்லமையையும் கனமிக்க சிறந்த விதத்தில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும், சக சிருஷ்டிகளுக்கு ஊறுவிளைவிக்கப் பயன்படுத்தாமல், நன்மை பயக்க பயன்படுத்த வேண்டும் என்றும் உள்ள வாஞ்சையில் ஆஸ்திகள் முதலானவைகளை நாடித் தேடுகிறவர்களாகவும் காணப்படும் ஒரு மூன்றாம் வகுப்பாரை நாம் காண்கின்றோம். இவர்கள் முதல் இரண்டு வகுப்பாரைவிட, ஜீவியத்தில் சிறந்த நோக்கங்களைப் பெற்றிருப்பதற்காகப் பாராட்டப்பட வேண்டும். இவர்கள் அநேகமாக சிறந்த பிறப்பையும், நல்ல சூழ்நிலையினையும் பெற்றவர்களாக இருக்கின்றனர்.

நாம் மீண்டும் பார்க்கையில், நான்காவது ஒரு வகுப்பாரைக் காண்கின்றோம்; இவர்கள் தேவ கிருபையினால், பூமிக்குரிய காரியங்களினின்று பரத்திற்குரிய காரியங்கள்மீது தங்கள் கண்களை உயர்த்திப் பார்க்கப் பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்களுக்கு, "பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின." பரலோக சந்தோஷம், பரலோக ஐக்கியம், பரலோக ஊழியம் பற்றின தரிசனமானது, இவர்களது மனங்களை மிகவும் மறுரூபப்படுத்தியுள்ளபடியால், இவர்களது மாம்சம் இன்னமும் பலவீனமாகக் காணப்படுகின்றபோதிலும், இவர்கள் புதிய மனதைக்கொண்டு ஜெயங்கொள்கின்றனர். இந்த வகுப்பாரை, பூமியினால் திருப்திப்படுத்திட முடியாது. இவர்களுக்குப் புதிய நெறிமுறைகள்/கொள்கைகள் வந்துள்ளன; மேலும் இவர்கள் இவ்வுலகத்தின் காரியங்கள், "இனி நம்மிடத்தில் வெளிப்படும் மகிமைக்கு ஒப்பிடத்தக்கவைகள் அல்லவென்று" உணர்ந்தும், புரிந்தும் இருக்கின்றனர். இவ்வுலகத்தின் காரியங்கள் இவர்களுக்குக் குப்பையும், தூசியுமாய்க் காணப்படுகின்றது. இந்த வகுப்பாரையே கர்த்தர் தம்முடைய விசேஷித்த பராமரிப்பு மற்றும் அறிவுறுத்தலின்கீழ் வைத்திருக்கின்றார். இவர்கள் தங்களை அவருக்கென்று அர்ப்பணித்துள்ளபடியால், அவர் இவர்களுக்குத் தேவனுடைய "ஆழங்களின்," உயரங்கள், அகலங்கள், அடி ஆழங்கள், நீளங்கள் சிலவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றார். இப்படியாக அவர் இவர்களுக்குத் தம்முடைய அறிவு மற்றும் கிருபையின் மூலம் ஒரு தெய்வீக வல்லமையினைக் கொடுக்கின்றார். இந்த வல்லமையானது, அவருடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படி விருப்பத்தையும், செய்கையையும் இவர்களில் உண்டாக்குகின்றது. இந்தத் தயவுள்ள ஸ்தானத்தை இவர்கள்

அடைந்துள்ளதற்குரிய இரகசியம் என்னவெனில், இவர்கள் தேவனுடைய தயவைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டபோது, இவர்களுடைய இருதயங்கள் கவரப்பட்டன; இவர்கள் தங்களையே கர்த்தருக்கென்று ஒப்புக்கொடுத்தனர்; மேலும் இவர்களில் நடந்தேறிய கிருபையின் வேலையானது, கர்த்தருடைய வேலையாகும். "ஏனெனில், நற்கிரியைகளைச் செய்கிறதற்கு நாம் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டு, தேவனுடைய செய்கையாயிருக்கிறோம்; அவைகளில் நாம் நடக்கும்படி அவர் முன்னதாக அவைகளை ஆயத்தம்பண்ணியிருக்கிறார்." (எபேசியர் 2:10; யாக்கோபு 1:8)

இருமனமுள்ளவன் நிலையற்றவனாய் இருப்பான்

நாம் மறுபடியுமாக பாகுபாடு ஒன்றினை அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும்; ஏனெனில் "இஸ்ரயேல் வம்சத்தார் எல்லாரும் இஸ்ரயேலரல்லவே." கர்த்தர் தம் குணலட்சணம் மற்றும் தம் திட்டம்குறித்து **[R4256 : page 299]** வெளிப்படுத்தினவைகளுக்கு இந்த நான்காம் வகுப்பாரிலுள்ள சிலர் அதிகம் பொறுப்புணர்வு கொண்டவர்களாகவும், சிலர் அவ்வளவுக்குப் பொறுப்பு உணர்வினை கொண்டிராதவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். சிலர் பொறுப்புணர்வில்லாமல், இந்த உலகத்தின் காரியங்களையும், அதன் கனங்களையும், அதேசமயம் தேவன் அளிக்கப்போகும் கனங்களையும், இனிவரும் உலகத்தையும் ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ள நாடுவார்கள். இப்படிச் செய்கையில் இவர்கள் ஆண்டவருடைய வார்த்தைகளுக்குச் செவிகொடுக்காதவர்களாகக் காணப்படுவார்கள்; இப்படியாக நடந்துகொள்பவர்கள் தோல்வியினைத் தழுவுபவர்களாகக் காணப்படுவார்கள் என்றும், இவர்களால் உலகத்தையும் திருப்திப்படுத்த இயலாது, கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்துவதிலும் வெற்றிக்காண இயலாது என்றும் ஆண்டவர் தம் சீஷர்கள் அனைவருக்கும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். இத்தகையவர்கள் இறுதியில் நித்திய ஜீவனைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள், எனினும் இவர்கள் புத்தியுள்ள கன்னிகைகளாகக் காணப்படுவதில்லை. இவர்கள் ஆயிர வருட இராஜ்யத்தில் ஆளுகை செய்யப்போவதில்லை. தங்கள் முழு இருதயத்தோடும், தங்கள் முழு ஆன்மாவோடும், தங்கள் முழுப்பெலத்தோடும் மற்றும் தங்கள் முழு மனதோடும் தம்மைத் தொழுது கொள்பவர்களையே கர்த்தர் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றார். முழு ஆன்மாவோடு தொழுதுகொள்பவர்களே, ஆயிர வருட இராஜ்யத்தின்போது இராணியாக, மணவாட்டியாக, ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவியாக, அவரோடு உடன் சுதந்தரர்களாகக் காணப்படும்படிக்குத் தேவனால் விசேஷமாகத் தேடப்படும் வகுப்பாராய்க் காணப்படுகின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்கள் மாத்திரமே இராஜரிக குடும்பத்தின் அங்கத்தினர்களாகவும், திவ்விய சுபாவத்தின் பங்காளிகளாகவும் காணப்படும்படிக்குத் தேவன் முன்குறித்துள்ளார்; "தம்முடைய குமாரன் அநேக சகோதரருக்குள்ளே முதற்பேறானவராயிருக்கும் பொருட்டு, தேவன் எவர்களை முன்னறிந்தாரோ அவர்களைத் தமது குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாயிருப்பதற்கு முன்குறித்திருக்கிறார்" (உரோமர் 8:29). இவர்களுக்குக் கிருபையையும், மகிமையையும் கொடுத்தருளுவார்; மேலும் இவர்கள் உத்தமமாய் நடக்கின்றபடியால், இவர்களிடமிருந்து எந்த நன்மையையும் அவர் விலக்கி வைக்கிறதில்லை. இவர்களுடைய இருதயங்கள் உத்தமமாய்க் காணப்படுகின்றது; தேவனுக்கும், நீதி மற்றும் அன்பின் விஷயத்திலுள்ள அவருடைய பிரமாணங்களுக்கும் இவர்களுடைய நோக்கங்கள் உண்மையானவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்தரர்களாக, இராஜ்யமாகக் காணப்படப்போகும் இந்த ஜெயங்கொள்ளும் வகுப்பாரிடம் காணப்பட வேண்டிய விசேஷித்த அம்சங்களைப்பற்றி நம் மனங்களில் நிறுத்திக்கொள்வோமாக; அதாவது இவர்கள் தேவனுக்கு உண்மையாய்க் காணப்பட வேண்டும், இன்னுமாக அர்ப்பணம்பண்ணினவர்களாக, உறுதியானவர்களாக,

விசுவாசம் மற்றும் நம்பிக்கையினால் முழுக்க நிரம்பினவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும் என்றுமுள்ள இந்த விசேஷித்த அம்சங்களைப்பற்றி நம் மனங்களில் நிறுத்திக் கொள்வோமாக.

இப்பண்புகள் நம்மில் உடனடியாக வருவதற்கு நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. மாறாக இவைகள் புதிய மனதின் படிப்படியான வளர்ச்சியும், முன்னேற்றமுமாகக் காணப்படுகின்றது; எனினும் இவைகளின் விஷயத்தில் வளர்ச்சிக் காணப்படுவதற்கு முன்னதாக, "இருதயத்தில்" கொள்கை காணப்பட வேண்டும் - அதாவது நேர்மை மற்றும் உறுதியின் கொள்கையானது காணப்பட வேண்டும். பின்னர்க் கிறிஸ்தவனுடைய குணலட்சணத்தில் "சித்தம்" (விருப்பம்) என்ற சிறிய வார்த்தைக்கு மிக முக்கிய இடம் காணப்படுகின்றது. கிறிஸ்தவன் விருப்பம்/சித்தம் கொண்டிருப்பவனாகக் காணப்பட வேண்டும்; மேலும் சித்தமானது/விருப்ப மானது தேவனுடன் முழுஇசைவுடன் காணப்படத்தக்கதாகச் சரியாய் வழிகாட்டப்பட வேண்டும்.

குறிக்கோளைச் செதுக்குதல்

வெற்றிகரமான ஜீவியம் ஒவ்வொன்றிற்கும், ஓர் உயர்ந்த மற்றும் சிறந்த குறிக்கோள் காணப்படுவது தகுதியானது மற்றும் அவசியமானதும்கூட என்று நாங்கள் சற்று முன்புதான் கூறியிருந்தோம். எனினும் குறிக்கோளை நடைமுறைப்படுத்தும் விஷயத்தில் நாம் பொறுமையைக் காட்டாததுவரையிலும், அக்குறிக்கோளைப் பெற்றிருப்பதில் எந்தப் பிரயோஜனமும் இல்லை. மைக்கேல் ஏஞ்சிலோ எனும் மாபெரும் சிற்பி குறித்த பின்வரும் பதிவு ஒன்று உள்ளது: இவர் ஒரு பளிங்குக்கல்லைப் பார்த்தவுடன் சுத்தியல் மற்றும் உளி கொண்டு வேலை செய்ய துவங்கிவிட்டார்; அங்கும் இங்குமாக துண்டுகளைத் தாறுமாறாக உடைத்து செதுக்கிக் கொண்டிருந்தார். என்ன செய்துகொண்டிருக்கின்றார் என்று அவரிடம் கேட்கப்பட்டபோது, அவரோ: "இதில் நான் ஒரு தேவதூதனைக் காண்கின்றேன்; அவனை வெளியே கொண்டுவர வேண்டும்" என்று பதிலளித்தார். இவர் தன் மனதில் குறிக்கோளைப் பெற்றிருந்தார்; அதை அடைவதற்கு விடாமுயற்சியுடன் உழைத்தார்; அந்தப் பளிங்குக் கல்லிலிருந்து தேவதூதனைச் செதுக்கி எடுத்தார். இப்படியாகவே வெற்றிகரமான ஒவ்வொரு ஜீவியத்தின் விஷயத்திலும் காணப்பட வேண்டும். நாமும் குறிக்கோளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். நாமும் தேவதூதனைக் காண வேண்டும். பின்னர் நாமும் அதை அடைய வேலை செய்ய வேண்டும்; கவனமாய், பொறுமையாய் ஜெபத்தோடு வேலை செய்ய வேண்டும். கிறிஸ்தவன் முன் காணப்படும் குறிக்கோள் (அடைய வேண்டிய மாதிரி) "தேவதூதனாக மட்டும்" காணப்படாமல், அதைவிட அதிகமானதாகவே காணப்படுகின்றது; அது "தெய்வீகமாக" காணப்படுகின்றது. "இச்சையினால் உலகத்திலுண்டான கேட்டுக்குத் தப்பி, திவ்விய சுபாவத்துக்குப் பங்குள்ளவர்களாகும் பொருட்டு, மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தங்களும் அவைகளினாலே நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது" என்ற அப்போஸ்தலனின் வார்த்தைகள் உண்மையானவைகளே. (2 பேதுரு 1:4)

இதே கருத்து, வேறொரு இடத்தில் பரிசுத்த யோவானாலும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது நாம் தேவனுடைய புத்திரர்களாக இருக்கின்றோம், எனினும் இனி எவ்விதமாய் இருப்போமென்றும், எவ்விதமான மகிமையும், கனமும் நம்முடையதாக இருக்குமென்றும் இன்னும் வெளிப்படவில்லை; எனினும் "அவர் வெளிப்படும்போது அவர் இருக்கிற-வண்ணமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்பதினால், அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போமென்று அறிந்திருக்கிறோம்" என்று அப்போஸ்தலன் நமக்கு உறுதியளிக்கின்றார் (1 யோவான் 3:2). ஒருவேளை அப்போது "முதலாம் உயிர்த்தெழுதலினுடைய" "மாற்றத்தின்" காரணமாக,

நாம் அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போமென்றால், ஒருவேளை அவர் இருக்கிறவண்ணமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்போமானால், கர்த்தருடைய மகிமையான காரியங்களையும், மேன்மையான உயர்த்தப்படுதலையும் நமக்கு நாம் பொருத்திக்கொள்ளலாம்; கர்த்தருடைய மேன்மையான உயர்த்தப்படுதலைக்குறித்து அப்போஸ்தலர் பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார்: “ஆதலால் தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி, இயேசுவின் நாமத்தில் வானோர் பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால் யாவும் முடங்கும்படிக்கும்...” (பிலிப்பியர் 2:9-10); “எல்லாத் துரைத்தனத்துக்கும், அதிகாரத்துக்கும், வல்லமைக்கும், கர்த்தத்துவத்துக்கும், இம்மையில் மாத்திரமல்ல மறுமையிலும் பேர்பெற்றிருக்கும் எல்லா நாமத்துக்கும் மேலாய் அவர் உயர்ந்திருக்கத்தக்கதாக ” (எபேசியர் 1:20). ஒருவேளை நாம் அவருக்கு ஒப்பாயிருந்து, அவரது மகிமையில் பங்கடைவோமானால், இந்த மகிமை அனைத்தும், தேவன்தாமே நம் பார்வைக்கு முன்வைத்துள்ள மகிமையான இலட்சியங்களில்/குறிக்கோளில் உள்ளடங்கும். இக்கண்ணோட்டத்தினைப் பெற்றிருக்கும் யார்தான், கர்த்தருடைய (செதுக்கும்) அடிகளுக்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுப்பதற்கு விரும்பாமல் இருப்பார்? தேவையான செதுக்குதல்களையும், மெருகூட்டுதல்களையும் சகிப்பதற்கு யார்தான் விரும்பாமல் இருப்பார்? “அதுமாத்திரமல்ல, உபத்திரவம் பொறுமையையும், பொறுமை பரீட்சையையும் பரீட்சை நம்பிக்கையையும் உண்டாக்குகிறதென்று அறிந்து,” யார்தான் உபத்திரவத்திற்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுப்பதற்கு விரும்பாமல் இருப்பார்? (உரோமர் 5:3). இவைகள் நம்முடைய இருதயங்களில் ஊற்றப்பட்டிருக்கிறபடியால், இதினிமித்தம் தேவனை அறிகிற அறிவிலே வீணரும் கனியற்றவர்களுமாய் இருப்பதில்லை, மாறாக நம்மை அன்புகூர்ந்து, தம்முடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினால் நம்மை மீட்டுக்கொண்டவருடன், தேவனுடைய நித்திய இராஜ்யத்துக்குட்படும் பிரவேசம் நமக்கு அளிக்கப்படும்.

கர்த்தர் அவரைத் திடப்படுத்தினார்

நாம் சற்று முன்பு பார்த்தவைகளுக்கு நம்முடைய ஆதார வசனம் இசைவாகவே காணப்படுகின்றது; இன்னுமாகத் தாவீதின் **[R4256 : page 300]** வெற்றிகளுக்குரிய இரகசியத்தினை மறுபடியுமாக நமக்குக் காண்பித்துக்கொடுத்து, கர்த்தர் பிரியப்படும் குணலட்சணத்தை நாம் எந்த விதத்தில் வளர்க்க வேண்டும் என்றுள்ள விதத்தையும் நமக்குக் காண்பித்துக்கொடுக்கின்றது. தாவீதின் நிலையில் இன்னொருவர் காணப்பட்டிருந்தால், ஒருவேளை அவர்: “கர்த்தர் மிகுந்த பாரபட்சமுடையவர்; ஆகையாலே அவரது கிருபைகளை நான் பெற்றுக்கொள்ளும்படி என்னைத் தெரிந்தெடுத்துள்ளார். தேசத்திலுள்ள வேறெந்த நபர்களைக்காட்டிலும், அவர் என்மீது மிகுந்த அக்கறை உடையவராய் இருக்கின்றார்” என்று எண்ணம்கொண்டவராகக் காணப்படலாம். இம்மாதிரியான எண்ணம் காணப்பட்டிருந்திருக்குமானால், கூடவே வீண்பெருமையும், பெருமையும் கடந்து வந்திருக்கும்; இது தாவீதிற்கு (மற்றும் அனைவருக்கும்) பாதகமாகியிருந்திருக்கும். இத்தகையவர் பின்வருமாறுகூடச் சொல்லியிருக்கலாம்: “இந்தத் தேசத்தின் இராஜாவாகுவதற்குக் கர்த்தர் தேசத்திலேயே என்னைத்தான் தகுதியான நபராகக் கண்டிருக்கின்றார்; ஆகையால் இந்த எண்ணம் இல்லாத யார் ஒருவனும், கர்த்தருக்கு முரணாய்க் காணப்படுகின்றவனாய் இருப்பான்; அத்தகையவன் எனது வெறுப்பிற்கும் நிராகரிப்பிற்கும் ஆளாகுவான்.” இம்மாதிரியான ஒரு நிலைப்பாட்டினைத் தாவீது எடுத்திருந்திருப்பாரானால், இது அவரில் தீய குணலட்சணத்தை உருவாக்கியிருந்திருக்கும்; இம்மாதிரியான நிலைப்பாட்டினை யார் ஒருவர் எடுத்தாலும், இது அவர்களுக்குத் தீங்கையே விளைவிக்கின்றதாய்க் காணப்படும்.

இது ஒருவரை தற்பெருமையடித்துக்கொள்ளச் செய்யும், ஆணவமாக்கிடும், அன்பற்றவராக்கிடும் மற்றும் கர்த்தருக்கு ஒழுங்கின்படி ஊழியம்புரிவதற்கு அபாத்திரனாக்கிடும்.

இந்த விஷயத்தில் தாவீது கொண்டிருந்த சிந்தையே ஏற்றதாகும். கர்த்தர்தாமே இஸ்ரயேலின்மீது தன்னை இராஜாவாகத் திடப்படுத்தியுள்ளார் என்றும், தம் ஜனங்களாகிய இஸ்ரயேலின் நிமித்தமாகவே தன்னை இராஜாவாக உயர்த்தியுள்ளார் என்றும் தாவீது உணர்ந்திருந்தார். இதுபோலவே சபையினுடைய தெரிந்துகொள்ளுதலின் விஷயத்திலும்கூட, தேவன் நோக்கம் ஒன்றினைப் பெற்றிருக்கின்றார் என்று நாம் நினைவில்கொள்ள வேண்டும். அப்போஸ்தலன் கூறுவதுபோன்று "நாம் ஒரு நோக்கத்திற்காகத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கின்றோம்." உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கும் இராஜ்யம் ஒன்றே தேவனுடைய நோக்கமாகக் காணப்படுகின்றது. தேவனிடம் மற்ற அநேக சிருஷ்டிகள் இருக்கின்றனர். தேவதூதர்களும், மனுஷர்களும் இருக்கின்றனர்; இவர்களை இந்த மாபெரும் நோக்கத்திற்காகத் தேவனால் தேர்ந்தெடுத்திருக்க முடியும். இன்னுமாகத் தம்முடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றத்தக்கதாக இவர்களைத் தம்முடைய வல்லமையினால் வனைந்திருக்க முடியும் மற்றும் வடிவமைத்திருக்க முடியும். ஆனாலும் அவர் தம்முடைய இரக்கத்தினால், தம்முடைய திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கென்று, "ஞானிகளையும், வல்லவர்களையும், பிரபுக்களையும்" தெரிந்துகொள்ளாமல், உலகத்தில் பலவீனமானவைகளைத் தெரிந்துகொண்டார். இக்கருத்தானது நாம் மிகுந்த தாழ்மையில் காணப்படுவதற்கும், கர்த்தருக்கு நெருக்கமாய்க் காணப்படுவதற்கும் உதவுவதாக. "பூமியின் குடிகள் யாவரையும்" ஆளுகை செய்வதற்கும், நியாயந்தீர்ப்பதற்கும், சீர்தூக்கிவிடுவதற்கும் நம்மைத் தகுதிப்படுத்தி, ஆயத்தப்படுத்துவதற்கு அவசியமான பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்வதற்கு நாடுவோமாக.